

عنوان مقاله:

بررسی ولکانیک های ائوسن جنوب غرب جندق (شمال شرق اصفهان)

محل انتشار:

بیست و ششمین گردهمایی علوم زمین (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

لیلا محمودآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد پترولوژی گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان

سید محسن طباطبایی منش - دکتری پترولوژی عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

قدرت ترابی - دکتری پترولوژی عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در جنوب غرب جندق در محل گسل درونه ولکانیک های ائوسن را از رخنمون خوبی برخوردار هستند، بیشتر این ولکانیک ها از آندزیت و داسیت می باشد. سازنده های اصلی این سنگ ها را پلاژیوکلاز، آمفیبول، کلینوپیروکسن و کوارتز در بر گرفته است. کانی های اوپاک، آلکالی فلدسپار، بیوتیت، کلسیت و کلریت کانی های فرعی ولکانیک مورد بررسی را تشکیل می دهند، ترکیب پلاژیوکلازها از آندزین تا لابرادوریت بوده و به ندرت در فنوکریست های پلتاژیکلاز زونینگ نوسانی مشاهده گردیده است، ترکیب کلینوپیروکسن ها از دیوپسید تا اوژیت می باشد، همچنین آمفیبول ها با ترکیب مگنزیم هاستینگسیت مشخص شده اند. با توجه به ترکیب شیمیایی کلینوپیروکسن ها این سنگ ها روند ساب آلکالن را از خود نشان می دهند. نمودارهای ژئوتکتونیک، محیط ولکانیک مذکور را کمان های آتشفشانی بیان می کنند. ترمومتری کلینوپیروکسن های منطقه برای فشارهای 1 تا 10 کیلو بار دمایی برابر با 941-959 درجه سانتیگراد را ارائه می دهند. بارومتری کلینوپیروکسن ها نیز حاکی از شکل گیری آنها در فشارهای مختلف و در اعماق متفاوت می باشد. ترمومتری هورنبلند- پلاژیوکلاز برای فشارهای 1 تا 15 کیلو بار دمایی برابر با 858-945 درجه سانتیگراد را نشان می دهند. شواهد رخداد آلتراسیون هیدروترمال در بررسی های صحرایی و پتروگرافی به خوبی مشخص است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/40158>

